

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 -ISSN-L 2734 - 6889

Razboiul din Ucraina...Perspective sumbre

Prof. univ. Dr. Nicolae Nicholas DIMA¹

Prolog și mărturisire

Prima parte a acestui eseu reprezintă traducerea și adaptarea unui scurt articol pe care l-am scris în limba engleză pentru publicare în America. După mai multe încercări, am renunțat. Nici o revistă de circulație nu îndrăznește să mai publice articole care nu corespund liniei oficiale trasată de undeva din culise. Și linia e clară: *Tot cece ajută Ucraina în războiul ei actual cu Rusia e bun și umanitar și orice atitudine care sprijină chiar și vag Rusia e criminală!* Acest lucru îmi reamintește de ce scria Orwell în Ferma Animalelor: *patru picioare bun; două picioare rău!* Când însa porcii s-au instalat la conducerea fermei, și-au luat doctorate și s-au îmbrăcat la costum cu vestă și cravate, au inversat lozinca. Oile au trebuit să-și schimbe și ele atitudinea și să scandeze în cor: *două picioare bun; patru picioare rău!* Sloganul rămâne până la următoarea schimbare. Porcii decid și oile execută..!

În ultimii 50 de ani, am publicat sute de articole, eseuri și analize în limba engleză și majoritatea lor au apărut în America. În cele mai multe din ele am criticat comunismul și am înfierat Moscova. Scriam din suflet și eram încurajat, felicitat, și uneori remunerat. O parte din ultimele mele articole au fost culese într-un volum academic publicat recent la Washington și Londra. În ultima vreme se întâmplă însa ceva straniu; e foarte greu să fii publicat dacă nu respecti strict linia celor care controlează mass-media...

Și îmi amintesc cum în urmă cu exact 48 de ani, știu acest lucru pentru că tocmai mă mutasem la Washington, am fost abordat de 'cineva' de la o agenție federală Americană care 'a vrut să stea de vorbă cu mine' și să-mi ceară anumite servicii. Am răspuns în mod civilizată și chiar i-am făcut o favoare importantă pe care o solicitase. Persoana avea evident relații și mi-a indicat și unele reviste la care puteam publica. Când mi-a spus însa că, dacă am nevoie, mă poate ajuta financiar, am zămbit. O aluzie similară îmi făcuse și securitatea în țară. Atunci la Washington am răspuns că atâta vreme cât luptăm împreună împotriva comunismului nu am nevoie de plată. Am adăugat totuși în glumă că altfel, aș cere un million de dolari. Persoana în cauză mi-a răspuns zămbind și afirmând că având în vedere inflația nici un milion de dolari nu mai e o sumă mare...

Au trecut anii și acum 'altcineva' mă tot întreabă: *Dece un om cu experiența și cunoștințele mele nu scrie articole în apărarea Ucrainei, o țară chipurile pașnică și democrată atacată în mod criminal de Rusia?* Nu i-am răspuns, dar între timp s-au schimbat parametri internaționali; se pare chiar că s-au răsturnat polii pământului. Și mi-am amintit de un proverb American care mi-a rămas întipărit în minte, anume: *Chiar și un ceas defect îți arată ora exactă de doua ori pe zi...!* Poate odată în istoria ei are și Rusia puțină dreptate! În ce privește milionul imaginar, cred că de data aceasta aș sugera zece milioane. Și totuși, nu mi-aș vinde conștiința. Nu pot să scriu despre ce se întâmplă în Ucraina altfel decât simt.

Ucraina si Rusia

A trecut peste un an de la declanșarea războiului. Am ajuns în mijlocul primăverii, dar mult așteptata ofensivă militară anunțată de Ucraina întârzie. Continuă însă ofensiva diplomatică a președintelui Zelensky:

¹ Nicolae Dima, 21 mai 2023 USA

vizite în Marea Britanie, Franța, Germania, Italia... întâlnire cu Papa la Roma, și finalmente întâlnire cu liderii G7 în Japonia. Ucraina cere armament modern, muniții, ajutor economic și sprijin moral. Personal, îl admir pe Zelensky pentru zel și pentru hotărârea de a lupta, dar mă întreb dacă își dă seama că își distruge țara?

Declarativ, alianța NATO sprijină Ucraina fără rezervă, dar viața zilnică a occidentului s-a înăsprițit evident de când a fost declanșat conflictul. Este foarte posibil ca discrepanța dintre atitudinea liderilor politici și a maselor populare să ducă la un mare impas; poate chiar la o criză de proporții. Între timp, ucrainenii suferă imens și mă întreb cât vor mai tolera un război fratricid care, cu cât se prelungește mai mult cu atât se ândepartează și mai mult de o posibilă soluție?

Actuala confruntare e distrugătoare pentru Ucraina și periculoasă pentru întreaga lume. Războiul are loc în Ucraina, dar adevărata confruntare este între noul globalism occidental, de fapt, un socialism vechi în haine noi, și vechea Rusie, unde au reînviat naționalismul și tradițiile ortodoxe. Altfel, războiul se poartă prin mercenari și prin delegație și adevăratele obiective și interese sunt camuflurate cu mare grijă. Interesele Rusiei sunt bine cunoscute. Moscova vrea să-și mențină poziția de putere regională. Interesele Americii nu sunt însă tocmai clare. Pentru consum public, Washingtonul susține că promovează democratizarea politică și cooperarea economică internațională. Rezultatele acestei politici sunt însă contrare așteptărilor. Dece continuă Washingtonul să acorde sume exorbitante Ucrainei în situația în care Congresul nu poate nici măcar să echilibreze bugetul federal?

Adevărul este că Rusia nu va ceda nici odată de bună voie Ucraina. În urmă cu 50 de ani, cunoscutul scriitor rus și laureat la premiul Nobel Alexander Solzhenitsyn, declara că Rusia ar trebui să păstreze Belarusia și Ucraina și să renunțe la restul imperiului. Deci, nici măcar un scriitor liberal ca Solzhenitsyn nu ar accepta pierderea Ucrainei. Apoi, Mikhail Gorbachev, ultimul conducător Sovietic și cel care a negociat încheierea războiului rece, susține că i s-a promis ca NATO nu va fi extins către est. Și totuși, alianța a fost extinsă și Moscova și-a văzut interesele vitale amenințate. În momentul în care însă Ucraina și-a exprimat oficial dorința de aderare, Moscova a reacționat violent. Privind retrospectiv este greu de precizat dacă intenția Ucrainei de aderare la NATO a constituit mobilul agresiunii Rusiei or a fost folosit doar ca pretext. Cert este că urmarile agresiunii sunt de acum riscante pentru toată lumea. Ce vor beligeranții?

Ucraina se vrea independentă și dorește să-și recupereze teritoriile ocupate de Rusia. În acest sens se agață cu disperare de America și de occident. Kievul ignora însă faptul că Ucraina de azi este în bună parte creată de fosta Uniune Sovietică și că granițele ei au fost stabilite în mod abuziv, arbitrar și artificial. Și mai există o problemă. Dece să fi fost declanșat acest război la trei decenii după dezmembrarea Uniunii Sovietice? Probabil pentru că globaliștii au ajuns la convingerea că în condițiile actuale Rusia e slabă și nu poate riposta și Ucraina condusă de Zelensky e dispusă să confrunte Moscova. Or poate pentru că aceiași păpușari globaliști care dirijează America se tem de o viitoare confruntare cu China și în această perspectivă trebuie ca mai întâi să câștige războiul din Ucraina!

Occidentul: Evoluție de la ateism la anti-creștinism

Mai există totuși o interpretare cumva apocaliptică a evenimentelor din Ucraina. O asemenea interpretare a fost susținută în ultimii ani de Alexandr Dughin, filozof orthodox rus și susținător al politicii lui Putin. Pentru Dughin, occidentul și America au intrat în faza de decădere morală și de abandonare a misiunii creștine a umanității. În opinia sa, întoarcerea la credință, și în special la ortodoxie, ar fi singura speranță omenirii.

În ce mă privește, ca român orthodox aflat în refugiu de peste 50 de ani, mă îndoiesc de creștinătatea ortodoxismului rusesc, dar în privința moralității vestului, Dughin are dreptate. Occidentul a intrat într-adevăr în faza de decadență socială și morală. De fapt, în ultima vreme America a trecut de la ateism la atitudini anti-creștine pe față și la manifestări de-a dreptul satanice. Noua tendință nu mai trebuie demonstrate, este de acum vizibilă: crime de tot felul și asasinate fără nici o noimă; dezbateri publice despre genul copiilor și modificările de sex; egalitate de drepturi reale, inventate sau imaginare și alte elucubrații impuse de mas-media; polarizare socială țipătoare; confuzii create în mod premeditat astfel încât nimeni să nu mai aibă timp să se gândească la adevăratul sens al vieții. Diavolul și-a văzut visul împlinit. Omul a uitat de Dumnezeu. Eu sunt convins însă că Dumnezeu nu a uitat de om!

Referitor la evenimentele din Ucraina, un grup restrâns de observatori precum Dughin, spera în renașterea vechiului Ortodoxism rus care, în opinia lor, ar avea menirea să salveze creștinătatea. Mare ar fi minunea lui Dumnezeu!

Ce spun Basarabeni...

M-am consultat în acest sens cu fratele Vasile din Chișinău, intelectual și patriot român de mare valoare. Epistola lui scrisă pe un ton frațesc mi-a făcut un dus rece și m-a readus la realitate. O redau în continuare.

Draga Nick,

Spre deosebire de tine, eu am trait în URSS, am cunoscut Rusia prin ceea ce a făcut basarabenilor. Apoi, mi-am făcut studiile la Moscova și o stagiatură tot acolo, în total aproape patru ani în inima Imperiului Rus! De două ori am fost interogată de KGB – odată când eram student în 1968 după invadarea Cehoslovaciei, altădată la începutul Perestroikăi în 1985...

Rude apropiate au fost trimise în Siberia; unul din ei a fost condamnat la 25 de ani muncă silnică la Magadan; alții au fost prizonieri de război în lagărele rusești; alți câțiva – refugiați în România, în 1944.

Cunosc și citesc curent presa rusească online; urmăresc evenimentele din Rusia și din fostele ei colonii. Toate astea mă îndreptățesc să cred că-i cunosc bine pe ruși. Și ceea ce pot spune eu răspicat despre ei este că rușii, mai ales rușii de azi, nu sunt de fel creștini, creștini ortodocși! Ei n-au fost cu adevărat creștini nici atunci când au nimicit popoarele din coloniile lor pe vremea țarului; nici atunci când i-au lăsat pe bolșevici să instituie regimul comunist; nici după 1989-90!

Biserica, religia la ruși este o armată de propagandă a regimului. Îndată ce au pierdut controlul asupra unei bune părți din teritoriile luate cu japca, cu forța de la alții, când ideologia comunistă a pierdut terenul, au trecut înregimentați, la nivel oficial, la ortodoxie, dar cu pistoale și arme nucleare în mâini, în loc de cruci.

Nu știu dacă îți dai seama cum arată Rusia în provincii, adică nu la Moscova, St. Petersburg și alte orașe mari. Îți spun eu care le-am văzut – localități devastate ca după un mare război; populație 80% alcoolizată; lipsă totală de civilizație, de cultură; de demnitate umană. Administrația peste tot coruptă, abjecta, comportându-se ca haniii tătari din evul mediu cu necredincioșii (creștinii) din teritoriile ocupate.

De unde la această adunătură neomogenă (din punct de vedere social, etnic, cultural, religios, geografic etc), cu un trecut diabolic moștenit de la URSS să găsești credința în divinitate? Mai degrabă ei sunt fiii Satanei – nu s-au pocăit încă pentru toate crimele și păcatele ce le-au făcut; îi umilesc și nimicesc pe cei care nu gândesc ca ei; cuceresc în mod barbar teritoriile vecinilor; incită la ură și dezbinare în toată lumea!!! Cum poți să-i consideri oameni ai lui Dumnezeu când aceștia aproape că nu sunt treji anul întreg; când n-au trecut și n-au cunoscut o educație creștină; care n-au manifestat și nu manifestă empatie față de toți cei din jur; care-i consideră dușmani pe toți cei care gândesc altfel decât ei!

Desigur, te înțeleg, și globaliștii și cei care li se aseamănă o fi fiind de partea Satanei sau aproape ca acesta. Dar rușii, Rusia cu siguranță fac lucrul Satanei!

Nu are rost să polemizăm pe această temă. Diferența de societăți în care ne-am dezvoltat și ne-am împlinit fiecare ne fac să avem și viziuni diferite pe teme atât de fierbinți.

Dragostea de neam, de tot ce-i românesc ne unește însă! Și asta, zic eu, nu e puțin!

Spun astea unuia din puținii, foarte, foarte puținii români originari din Regat care au demonstrat pe parcursul deceniilor o dragoste deosebită și o preocupare continuă față de soarta necăjiților basarabeni! Alții, mulți alții, așezați în fotolii mai moi și mai bine plătite, acasă, care puteau face și ei ceva pentru basarabeni, nu totdeauna au făcut-o sau poate chiar nici n-au vrut ori s-au temut s-o facă... Domnul sa te aibă în grija Lui, frate Nicolae!

Vasile (18 mai 2023)

‘Mesianismul’ rusesc

Scrisoarea lui Vasile m-a dus cu gândul la un poem învățat în închisoare cu decenii în urma. Poetul suferinței se referea la celebrul cavaler răătăcitor din Don Chihote care își căuta mireasa visată și care într-un moment de sinceritate față de sine spune: *Eu știu că Dulcinea nu există, dar totuși cred c-ar fi putut să fie...?!* Cred că așa simt și eu. Mă agăț de o licărire de speranță. Poate că rușii nu merită încrederea creștinilor, dar poate că Dumnezeu a ales să lucreze prin ei. Poate că divinitatea folosește Rusia să biciuiască occidentul să se întoarcă la credință...

Și îmi amintesc că în 1968 când mă aflam în lagărul de refugiați de la Traiskirchen de lângă Viena am fost invitat la o întrunire a unui cerc creștin local. Atunci am auzit pentru prima oară ideea ca în viitor, probabil în timpurile din urmă, Rusia va reveni la credință. La vremea respectivă așa ceva era de neimaginat, dar într-un anume fel s-a întâmplat...

Totuși, ce caută Rusia în aceste zile în Ucraina? Eu cred că își caută sufletul! Își caută identitatea într-un vechi imperiu care nu mai există. Își caută istoria și se lovește de propriul ei trecut. Se lovește de

revoluția comunistă din 1917 care trebuia să îndrepte Rusia țaristă, dar care a făcut-o și mai hidoasă; Se lovește de șansa pierdută din anii 1990; Și acum se lovește de criza din Ucraina. Are Rusia de azi vreun scop misionar; un sens mesianic creștin?

Unul din marii scriitori și filozofi clasici ruși care a abordat sensul mesianic al Rusiei a scris într-una din cărțile sale că ultimul conflict din lume (un conflict apocaliptic!?) va fi între mesianismul creștin-Ortodox rus și mesianismul materialist iudeu. E un subiect extrem de spinos în care am vrut să rămân neutru. De fapt, în trecut am luat apărarea evreilor și a dreptului lor de a părăsi Uniunea Sovietică. În prezent sunt copleșit însă de înverșunarea cu care evreii îl urăsc pe Putin. Se pare că se tem atavic de țara lui Gog sau Magog. Zilele acestea am aflat că a fost condamnat la Moscova Mihail Krieger, evreu ucrainian care în ultimul cuvânt care i s-a acordat în instanță și-a îndemnat compatrioții la luptă cu îndârjire împotriva Rusiei și a spus că Putin merită spanzurat. Dece atâta ură între evrei și ruși?

Evreii au avut contribuții excepționale la evoluția lumii în general și a societății rusești în special. Însăși religia noastră vine din Israel și Iisus, la care noi creștinii ne închinăm, a fost evreu. Evreii au comis însă și abuzuri foarte grave. Revoluția bolshevică a fost gândită și în mare parte făcută de evrei. De altfel, comunismul a fost în principiu opera unui grup restrâns de evrei. Globo-socialismul de azi e dirijat tot de o mână de evrei. Tragedia constă însă în faptul că marea majoritate a evreilor sunt oameni obisnuți care vor să trăiască în pace și să prospere. Ei cred în același Dumnezeu ca și creștinii, dar mulți evrei sunt neliniștiți de gândul că Iisus a fost într-adevăr Mesia și nu l-au recunoscut. Neliniștea lor se răsfrânge acum la nivel global: conflicte în Orientul Mijlociu, demonstrații de masă în Israel, frământări sociale în America, război în Ucraina. Se pare că am ajuns în ceasul al 12-lea. Omenirea are de ales între promisiunile de bună-stare materială ale unui globalism fără nici un Dumnezeu și revenirea la spiritualitatea creștină. Are oare Rusia vreun rol în aceste frământări?

Referitor la rolul evreilor, în special în conjunctura internațională actuală, nu pot decât să repet cece afirmă pastoral Richard Wurnbrand despre soarta confracților săi: *Evreii au primit o sarcină grea de la divinitate; aceia de a-i biciui pe creștini să-l accepte pe Iisus.* În opinia pastorului, în cele din urmă, înainte de a doua venire, evreii îl vor accepta și ei pe Iisus. Nu știu dacă au sosit vremurile din urmă, dar războiul din Ucraina e prevestitor de rău augur. Acum, înainte de a fi prea târziu, noi creștinii avem datoria să le întindem o mână evreilor să-l accepte pe Iisus și să-l așteptăm împreună...

Teritorii românești – timbru emis de poșta franceză